

НА ОРВІТІ-СЕСІЯ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXII

НАШ ДЕВІЗ

В НАРОДІ говорять: «Замислився на півдороги». Це коли людина, втомившись від довгої дороги, робить привал і своїм думкам. Коротше — зосереджується на чомусь одному і обдумує.

...Вісім заліків і два іспити — прохідний етап. Попереду — ще три іспити. Не треба думати, що перший російський зараз на «привалі» в прямому значенні цього слова. А в переносному — так. Думають. Підводять підсумки, і не тільки комсорги з старостами. Все-таки ще три кроки — і другий курс. Можна і голову зломати, якщо не продумати і те, що пройшло, і те, що буде.

Що було в цій сесії? Початок був непоганим. Там, дивишися, «автомат» — залік механічний, річ д-дуже приемна («Везе ж людям!») — це слова «мучеників», які ходять за викладачами: що ще відробити?). Було, що півгрупи залік зразу одержували, і більше. В порядку «живої черги» складали заліки — і теж непогано.

Потім натрапили на камінь. Спопкання. Досвідчені студенти говорять, що зустрічається він на шляху всіх, хто гризе граніт науки. А досвідчених зараз стало більше — після того, як осіб двадцять з наших трьох груп ходили перескладати заліки з зарубіжної літератури і давньої української.

Граніт науки навряд чи легше піддається обробці, ніж природний. І головне — його не можна відкласти в бік чи вибрести інший «шматок». Цю гірку істину гізнати деякі наші відмінники. Так, так, вони. Минулого семестру ми всі за них раділи — все-таки наочання тільки починається. А чи слід тепер радіти, що у Зої Зaborовець, наприклад, сесія розпочалася з «добре»? Невже взято курс на зниження? Лаври даються не для того, щоб на них спочинувати.

Важка сесія. І по кількості іспитів, і за обсягом матеріалу. До сьогодні ми склали два іспити: задовільні оцінки мало, «зазвичай», правда є, але зате багато «відмінно» і «добре». Що й говорити, настірі піднявся після важких заліків, а це дуже важливо, тому що попереду теж не «мед».

Ось я і кажу: зараз ми не на привалі, ні, ми байдоро деремося по пресловутих камінних стежках. Важко здобуваються знання.

Знання для знань! Так ось — більшість наших студентів весь рік працювало під цим девізом і з ним же прийшла на сесію. Знання для знань!

Н. ХАЛІМОШКІНА, студкор.

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 18 (863).

22 червня 1966 р.

Ціна 2 коп.

I ПЕРШОКУРСНИКИ,

ГАРЯЧУ і напружену пору переживає зараз наше студентство — пору екзаменаційної сесії. Залікова вже позаду, а попереду — підготовка, хвилювання, радощі і печалі. Іспити.

Кожному студентові доводиться протягом навчального року користуватися послугами кабінетів, читальних залів та бібліотек. А під час сесії робота над книжкою в читальному залі чи кабінеті просто таки необхідна. Як же провели підготовку до екзаменаційної сесії працівники наших бібліотек та читальних залів?

На це питання відповідає завідуча студентською бібліотекою Валентина Опанасівна Бозіна.

— Екзаменаційна сесія є своєрідною перевіркою роботи нашої студентської бібліотеки та читальних залів. Адже дуже багато залежить від того, що і як зробимо для студентів ми, щоб полегшити їх роботу під час підготовки до заліків та іспитів. До сесії в деканатах факультетів складаються плани і списки літератури для того, щоб знати, яку літературу видавати студентам того чи іншого факультету. Перед сесією ми значно поповнили фонди читального залу, що дало змогу більшій кількості студентів одержати необхідні підручники та посібники.

Наша робота ускладнюється тим, що збільшилася кількість відвідувачів — зараз на сесію приїхали студенти заочного навчання. Спеціально для них зроблено вітрину з методичною літературою.

Для того, щоб полегшити студентам роботу над книжкою,

в червоних кутках гуртожитків створено бібліотечки.

В сесійну пору робочий день працівників студентської та наукової бібліотек і читальних залів продовжено. До 23-ї годин працюють читальні залі щоденно, крім неділі. Щоб полегшити працю студентам, читальні зали працюють і по недільних днях до 16-ї години. Зміни співробітників бібліотек розподілено так, щоб відвідувачі завжди могли взяти необхідну літературу чи підручники.

А як самі студенти користуються послугами «читалок» та бібліотек?

В світлому читальному залі багато людно. Зосереджені об-

шого курсу філологічного факультету:

— В нашему читальному залі та бібліотеці завжди можна придбати потрібний посібник чи підручник. В цьому тобі допоможуть співробітники студентської бібліотеки.

До думки Віталія і Людмили приєднуються і інші студенти. Але зазначають, що є деякі недоліки в роботі «читалок». Основним з них той, що все ж наші читальні зали не можуть задовільнити всіх бажаючих — не вистачає місць. Очевидно, на період сесії потрібно було б подбати про додаткові аудиторії, які були б обладнані під читальні зали.

Студентам необхідні читальні зали, послугами яких вони користуються. Але деякі з них все ж зловживають своїм правом. Співробітники читального

ЩО РОЗПОВІЛА ТАБЛИЦЯ

НА ФІЗИЧНИЙ факультет я ішов з одним завданням: вяснити, як проходить сесія у «точнонауковців». Хвилювався. З чого почати? Ще по дорозі в голові визрів заголовок матеріалу «Група — жодної трійки». Звичайно, це був орієнтовний заголовок.

Секретар факультету Людмила Григорівна Григор'єва, дівочий, віддавшись про ціль моєї візиту, показала на велику таблицю, що висіла на стіні, і коротко кинула:

— Оце «сесія». Знайомтесь. Я обернувся. Справді, «велика таблиця» — це і є графік ходу сесії на фізичному.

Перше, що впадає у вічі — багато плюсів, позначеніх простим олівцем. (Так, так, я на-вимісне підкреслю — простим), «Плюси» — це заліки. Всі вони складені.

Напису «заліки» передує «іспити». Іх теж багато складено. Першокурсники Перехресьний, Дмитренко із сферичної астрономії отримали «відмінно», які тут, в графіку, позначені червоним олівцем. Такі ж оцінки з математичного аналізу у другокурсників Аносова, Шлапака, Домбровської. А от Григорович, Костін, Пирогова цей же іспит не склали.

...Очи швидко бігають по графіку. Шукаю групу, в якій би не було «трійок» (неваже не вправдається орієнтовний заголовок?). Не знаюджу. Правда, ось багато «п'ятірок», у першій групі третього курсу. Вони проставлені після прізвищ Дмитрієвої, Кіпнер, Лоханіної, Носової, Олійник. Так, ця група найкраще складає сесію, але і тут не без «трійок». Іх звичайно, набагато менше, ніж добрих оцінок (синіх), але вони все-таки.

Непогані справи у четвертого курсників. Голембієвський, Матусович, Стешенко, Голубцов, Цветкова ще не склали всіх іспитів. Та з тих, що вже склали, отримали лише «відмінно».

На закінчення я запитав у секретаря:

— А все-таки, яка група по-переду?

— Перша третьокурсників...

А на те, що мої плани не вправдалися, Людмила Григорівна по-дружньому усміхнулась і додала: «Нічого, приходьте під кінець сесії. Напишете про студентів-відмінників. Такі обов'язково будуть».

Я пообіцяв це зробити.

С. МЕФОДОВСЬКИЙ.

I ДИПЛОМНИКИ

личчя. Тиша. Ділова і серйозна обстановка. Вільних місць майже немає. Студенти говорять: хочеш зайняти місце в читальному залі, приходь до восьмого залу. Тиша. Ділова і серйозна обстановка. Вільних місць майже немає. Студенти говорять: хочеш зайняти місце в читальному залі, приходь до восьмого залу. показують список боржників, людей, які затримують літературу на кілька днів. Студенти Р. Ільницький, С. Чічіріна, Т. Тучна (філологічний факультет), К. Касьянов (хімічний факультет), Е. Абрамович (механіко-математичний факультет) та деякі інші очевидно вважають, що література, яку вони не повертають в читальній зал, потребує лише імен.

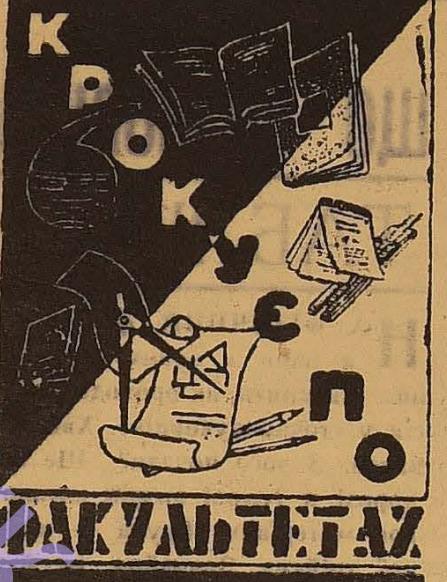
...Сидять студенти в «читальні». Готуються до наступного іспиту, який буде завтра, а чи, може, через кілька днів. І, склавши його успішно, вони широ подякують всім співробітникам наших «читалок» за допомогу, яку надають вони щоденно своєю невтомною працею.

Т. АНАНЧЕНКО.

ІДУТЬ ІСПИТИ. НА ЗНІМКУ ЗЛІВА — ДОЦЕНТ Г. ЛИТВИНЧУК ПРИЙМАЄ ІСПИТ З МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ВІД СТУДЕНТКИ ДРУГОГО КУРСУ ФІЗИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ Л. ТОЛМАЧОВОЇ. В ЦЕНТРИ — СТУДЕНТИ МЕХАНІКО-МАТЕМАТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ГОТОВУТЬСЯ ДО ІСПИТУ З ІСТОРІЇ КПРС. НА ЗНІМКУ СПРАВА — СТАРШИЙ ВИКЛАДАЧ В. МАКСИМЕНКО (ЗЛІВА) ПРИЙМАЄ ЗАЛІК З ЯДЕРНОЇ ФІЗИКИ.

СЕСІЯ

ГАРЯЧА ПОРА

НА БІОЛОГІЧНОМУ факультеті до сесії готувались давно. Як повідомив декан професор Г. Ткаченко, чи вченій раді факультету та заініціювавши курс бюро обговорювали питання про підготовку до

цього відповідального періоду в житті факультету.

На вченій раді ставилось також питання про вимоги до дипломантів.

Велика підготовча робота була проведена на курсах, де йшла розмова про завдання, які стоять перед студентами, дисципліну, обговорюються проект розкладу.

Кафедри теж зі всією серйозністю поставились до того, щоб в період сесії давати студентам можливість готуватись до заліків та іспитів безпосередньо на кафедрах. На період сесії кабінети працюють в дві зміни.

Студенти четвертого курсу успішно склали іспити, до яких вони підійшли з усіма складеними заліками. Тут тільки один студент не з'явився на іспит без поважної причини. Багато студентів курсу мають відмінні та добре оцінки і зовсім мало — задовільні. А історичний матеріалізм складено без жодної задовільнії оцінки.

Є на курсі два відмінники. Це — В. Білик та А. Мусіенко. Багато студентів мають одну

добру оцінку, а останні «відмінно».

На останніх курсах складено по одному чи два (в деяких групах) іспити.

Перший курс щойно склав свій перший іспит цієї сесії. Але результати заліків, очевидно, багатьох примусять замислитись над тим, чи добре вони підготовлені до сесії, бо ж п'ятьюм чоловікам не за-

раховано латинську мову, 8 — іноземну, двоє не мають заліку з морфології рослин і 10 чоловік не розрахувалися з такою дисципліною, як анатомія людини.

Студенти другого курсу мають скласти в цю сесію п'ять іспитів, але з перервою. Два іспити, потім — практика, а після неї — останні іспити. Затім вони склашають другий іс-

пит. Які ж результати сесії у другокурсників?

Справи тут чи не найгірші, хоча є на курсі і непогані групи.

Той факт, що деканат подав ректору список з прізвищами шістьох студентів на виключення, примушує комсомольську організацію курсу, всіх студентів серйозно замислитись. Очевидно, всі мусять прикласти максимум зусиль, щоб сесія була складена і курс вийшов з скрутного становища. Насторожує і те, що 33 студенти курсу не склали з першого разу залік з хімії чи не з'явились на нього.

Багато студентів першій іспит літньої сесії склали на «відмінно». Це — В. Хлестун, Г. Чечун, Н. Корженко, С. Карпук, Л. Артеменко, Л. Панчеко та багато інших. Гадаємо, що другокурсники ввійдуть, як кажуть, в колію і добре склашуть останні іспити.

Третій курсники з заліками розрахувалися. Але іспит з іноземної мови пройшов не зовсім вдало. Багато студентів не зуміли скласти його з пер-

Іспит з педагогіки складає студентка четвертого курсу В. Чумаченко (зліва). Приймає іспит доцент Л. Васильєва.

ПРОЩАННЯ

ЧАСОМ у мою радість вплітається трепетна журба. Одмахнешся від неї, бо у ці дні хочеться тільки веселитися, а вона знову непомітно підкрадеться. І радість, і смуток заповнили мене, бентежать уяву.

Радість моя велика — закінчено університет.

Згадую себе на молодших курсах — було єдине бажання: скоріше бстати випускником, дипломантом. А коли прийшов цей бажаний час, стало трохи журно. Це печаль розлуки зі всім, чим досі жив.

Я прощаюсь з рідним університетом, з студентськими роками. Звідси та зажура. Але вона світла, променіста, бо романтика творчої праці, неходжених доріг, зростання й неспокою перемагають мінорні нотки настрою. Серце кличе вперед. І як хочеться, щоб розлука з університетом була піснею. Так воно і є, бо з Одесою мої щасливі спогади.

Прийми мою подяку, славний університет! Щиро дякую всім моїм вчителям, наставникам, вихователям. Сьогоднішня моя радість і їх радість, в ній — їх невтомний труд, вони вчили мене боротися, дерзати, не сидіти на одному місці, не зупинятися в дорозі, а невпинно йти вперед крізь негоди і тимчасові невдачі. Спасибі вам, ніжносуорий Самсоне Михайловичу Ковбасюку, по-батьківськи турботливий Борисе Мойсеевичу Меламед, натхнений Петре Івановичу Воробей, чуйний Костянтине Дмитровичу Петряєв. З вами я звіряв помисли й діла свої, у вас вчився сумлінності й працьовитості.

Прийша моя розлука... Хочеться ще й ще раз посидіти в читальніх залах бібліотеки, кабінетах, відчути їх робоче натруження. Я розлучаюсь з ними. Та хіба можна забути нашу «научку». Тут все таке знайоме, близьке. Мабуть, найбільше часу я провів в ній. Багато книжок з стелажів читального залу наукової бібліотеки побувало в моїх руках. Скільки тут пізнано нового. І тільки зараз, після закінчення університету, я усвідомлюю, що знаю дуже мало.

Мій факультет. Історичний. Йду коридорами, заходжу в аудиторії, прощаюсь з усім. За п'ять років ніби нічого не змінилось. Як це було й завжди, скрізь студенти, усюди вирує життя. Сесія... Не змовкає тут трудовий гомін з раннього ранку до самого вечора. Мої молодші колеги складають іспити. В них попереду канікули, потім знову університет. Щасливі. А в мене такого вже не буде. Не буде студентського життя...

Я пишаюсь належністю до Одеського університету, бо з нього я починаюся. Славна Одеса сонцепціоно увійшла в мене, в мою біографію, адже найкращі роки зв'язані з нею. То важкі й пісенні мої студентські роки.

Університет закінчено. Та де б я не був, скрізь і завжди з глибокою вдячністю згадуватиму тебе, мій рідний орденоносний університет!

А. МИКІТЕНКО.

ВІДКРИТИ ПАРТЗБОРИ

У великому актовому залі 15 червня 1966 року відбулися університетські відкриті партійні збори.

З доповіддю «Про підготовку до нового навчального року» виступив секретар парткому ОДУ Л. Х. Калустян.

В обговоренні доповіді взяли участь тт. М. Коряк, К. Петряєв, Ф. Смагленко, Г. Міщенко, К. Удалих, В. Цесевич, Г. Вязовський.

В роботі зборів взяли участь секретар РК КПУ т. І. Крук.

Звіт про ці збори буде опубліковано в найближчому номері газети.

СЛАВНІ ТРАДИЦІЇ

В ІСІМНАДЦЯТОГО червня у великому актовому залі університету відбулося розширене засідання наукового гурту студінтів-заочників всіх факультетів з питань вивчення славних революційних, бойових та трудових традицій нашого народу.

Це вже не перше засідання науковців. Співробітники кафедр історії КПРС допомагали студентам-заочникам влаштовувати подібні засідання і тематичні вечори.

З інтересною доповіддю виступив студент четвертого курсу юридичного факультету майор Елістратов. Його наукова робота присвячена питанням комуністичного виховання радянської молоді, великому значенню традицій і спадкоємності в справі виховання.

Студент другого курсу юридичного факультету тов. Сметана зачитав свою роботу, присвячену історії рідного села Птахова, що на Херсонщині, розповів про героїчний подвиг свого односельчанина в роки Великої Вітчизняної війни В. С. Птахова, ім'ям якого назване село.

Студент другого курсу тов. Стеценко з Херсонщини познайомив науковців з подвигом своїх земляків в роки війни і в роки мирної праці. Він розповів про Героїв Радянського Союзу К. Т. Лісовину, П. Т. Дубінку. Цікаво відзначити, що село, де народились герої, до цього називалось Прогні. А зараз — село Геройське.

Із своїми науковими роботами познайомили гуртківців студенти-науковці тт. Куцак, Пустовойченко, Шкій, Тіоса. Роботи науковців планується видати окремою брошурою.

С. ЮЛЬЄВ.

БУТИ ПИЛЬНИМИ!

ДВАДЦЯТЬ другого червня 1941 року гітлерівська Німеччина віроломно напала на Радянський Союз — батьківщину трудачих земної кулі. Вся світова реакція, яка вигодувала чудовисько фашизму, сподівалась, що їй пощастить з існуванням соціалізму, а заодно і з нашою країною як оплотом загального миру і безпеки народів.

Зараз є велика кількість документів, які підтверджують, що напад на СРСР був зарані продумано змовою міжнародних реакційних сил, а Гітлер і його banda були лише виконавцями цієї змови, і опиралися вони на мовчазну, але міцну підтримку не лише монополістичних клік Німеччини, але і Англії, і США.

Ось деякі штрихи з німецькою підантиністю розробленого плану знищення СРСР і фізичного винищення радянського народу. Третього липня 1940 року, тобто майже за рік до 22 червня 1941 року, Гітлер дає наказ «нанести

рішучий удар Росії, щоб примусити її визнати панівну роль Німеччини в Європі». В так званій «Директиві № 18», яка з'явилаася в листопаді 1940 року, Гітлер наказав «продовжити всі приготування проти Сходу згідно раніше даним усним вказівкам». 18 грудня 1941 року командування вермахтаодержало зловісну «Директиву № 21» («План Барбаросса»), яка наказувала розгромити Росію, вийти на лінію Архангельськ-Волга, фізично знищити «в крайньому разі» 30 мільйонів слов'ян, а останніх, «зачививши лише мові жестів», або зробити рабами, або відтіснити в тундру. «Директива № 23» (6 лютого 1941 року), враховуючи можливість величезного обурення людства, яке викличе напад на СРСР, передбачала всебічну дезінформацію світової громадської думки відносно справжніх намірів гітлерівців.

Підступна хитрість всіх заходів, що були в «Директиві № 23» базувалися на відомому фашистсь-

куму пропагандистському кредібрехня повинна бути настільки всеохоплюючою, щоб неможливо було повірити, що це брехня.

Реакційні кола Англії та США добре знали про те, що готовується напад на СРСР. Але ж саме й на це була спрямована їх багатовікова політика «умиротворення агресії» в Європі. Для них не були таємницєю і цілі, які пізніше Гітлер висловив, відсиджуючись у своєму «Вольфшанці» («Вовчому логові»): перетворити європейську частину СРСР в «життєвий простір», заселений 100 мільйонами німців. Що ж казати: перспектива була дуже привабливою. Недарма ж оболянені фашизмом німецькі солдати побили всі рекорди жорстокості і варварства, відомі в анналах історії. Вони знищували все живе на нашій території і назавжди затавривали себе таньбою як злочинці проти всього людства.

Всі знають, чим закінчилася гіантська авантюра, підготовлена з такою ретельністю і хитромудрі-

шого разу.

Відмінні оцінки мають О. Айзенберг, П. Олійниченко, Е. Бикова, Н. Князєва, Л. Лиманенко та інші.

П'ятикурсники захищають цього року дипломні роботи краще, ніж торік. Добре йдуть державні іспити.

ЙДУТЬ ІСПИТИ

СЕСІЯ НА ГЕОГРАФІЧНО-му факультеті в розпалі. Складено заліки, йдуть іспити. А перший курс геологів і четвертих географів уже закінчили літню сесію. Особливо добре склали іспити студенти четвертого курсу. Тут десять відмінників. Серед них С. Голембієвська, В. Єлан, С. Голубечко та інші. Жодної незадовільної оцінки у четверточурсників. Зараз всі вони виїхали на переддипломну практику.

Гірші справи у геологів. Тут немає жодного відмінника. А що особливо погано, то це те, що тут є незадовільні оцінки з хімії та математики.

НАША ПОДЯКА

ПРОТЯГОМ двох років ми слухали лекції з математичного аналізу, які нам читав доцент Г. Литвинчук. Його висока вимогливість поєднувалась з надзвичайним умінням донести матеріал до кожного студента, зробити кожну лекцію відкриттям чогось нового.

І тепер, коли Георгій Семенович закінчив курс своїх лекцій, коли йде сесія, ми хочемо висловити нашу подяку за все, що ми довідалися від нього, за те, що він вклав у нас частину своєї душі.

Нам хотілось би подякувати і Майї Пилипівні Чорній, яка вела практичні заняття з математичного аналізу в нашій групі.

За дорученням студентів п'ятої групи другого курсу фізичного факультету

П. ФУРМІН.

ЗА РОКИ семирічки ми зафіксували чотири, близькі структурно, слова — «астронавт», «космонавт», «капронавт» і «селенавт». Днями сім'я цих слів поповнилась ще одним словом — ТЕЛЕНАВТ.

Всі ці слова складні. Другий компонент у них спільний. Слово «навт» — грецького походження, дослівно значить «плаваючий». Отже, «астронавт» (грецьке «астрон» — зірка) — людина (прилад), що плаває до зірок; «космонавт» (грецьке «космікос» — світовий простір) — людина, що плаває в світовому, космічному просторі; «селенавт» (грецьке «селяна» — Місяць) — людина, що припливає на Місяць; «теленавт» (грецьке «теле» — далеко). — прилад, що може далеко й глибоко плавати в океані. Слово ТЕЛЕНАВТ уперше прозвучало в Москві на з'їзді океанографів.

Кінські і агресивних цілях».

Зараз, як і в гітлерівські часи, реваншисти ФРН заявляють: «Наш оперативний задум — вбивство, а атомний вибух — наш головний інструмент вбивства» (генерал Шайлер). Саме тому вони особливо і рвуться до пультів ядерних ракет. Головна мета при цьому та ж, що й 25 років тому. І з цинічною самовпевненістю рельєфніше всього висловив неонацистський політик Ф. Штраус: «Ми живемо у вік техніки, коли об'єднані сил наших союзників досить, щоб стерти з географічної карти Радянський Союз». А Хальштейн хвалився заявляє про «реальну» можливість захоплення території нашої країни «включно до Уралу». Все це категорично, хоч і не дуже оригінально, бо Штраус і його хазяї навмисне приховують від своїх нашпігованіх реваншистськими мареннями слухачів більш вірогідну перспективу повного знищенні німецької нації, якщо все більш нахабнічі кола ФРН намагатимуться здійснити свої погрози.

Тому завжди пам'ятати про уроки Великої Вітчизняної війни, всебічно змінювати могутність Радянського Союзу — головного оплоту миру і безпеки, бути пильним до всіх підступів міжнародного імперіалізму і західнонімецького реваншизму — наше священне завдання.

Так, німецькі мілітаристи, що покрили всю Європу мільйонами,

Студентам-географам першого курсу Б. Борисову, Л. Колбасовій, Е. Коваль, К. Ткаченко слід багато працювати, щоб вийти з становища, в якому вони опинились. Всі вони не склали по два іспити (з математики та геодезії), а Б. Борисов не розрахувався ще й з двома заліками.

Незадовільні оцінки з математики мають Т. Любецьку, К. Мельник, Л. Рибакова, В. Жабунін, Л. Уманченко та інші.

А от другокурсники курсові роботи захистили тільки на «відмінно» та «добре», і іспит з фізичної географії склали без незадовільних оцінок. Цей іспит не склало тільки три студенти, які були недопущені до нього. Це — Л. Кравчук, В. Одіна та Н. Кожем'якіна.

На «відмінно» захистили курсові роботи і склали іспит студенти В. Асеєва, А. Волкова, А. Колосилов, Г. Новосьолова, В. Слюй, Е. Сидоренко, Г. Есаулов.

Добре підготувались до сесії і третіокурсники. Тут тільки Т. Губко не склав одного залі-

ку, а Е. Нечаєвій не зараховано один залік і не склали вона один іспит. На «відмінно» іспит склали Е. Воробйова.

П'ятикурсники щойно розпочали захист дипломних робіт. Успіху їм!

У ФІЛОЛОГІВ

НЕПОГАНО йде сесія у студентів-філологів. Розповімо про перший і четвертий курси російського відділення.

Так, на першому курсі з сучасної російської мови 29 студентів одержали відмінні оцінки, 30 — добре і тільки 4 — задовільні. Серед них, хто має «відмінно» з цієї дисципліни, Альошина, Барладяну, Зарицька, Губаренка, Алексєєва, Халімошкина, Рисюкова та інші.

Літературу народів СРСР студенти-четверточурсники склали добре. 18 чоловік відповідало на «відмінно». Це — Бадіон, Кіскіна, Ільяш, Бесеха, Гучна, Іванова та інші. 26 осіб мають «добре» і тільки 7 виявили задовільні знання.

Л. ШВІДЧЕНКО.

НА ОРБІТІ—СЕСІЯ! ДІЛОМ ВІДПОВІМО НА РІШЕННЯ ХХІІІ З'ЇЗДУ КПРС, УСПІШНО СКЛАДЕМО ІСПИТИ!

НОВІ СЛОВА

Слово КАПРОНАВТ у нашій пресі вжито образно, в переносному значенні. «Капронавт» — це майстер високої кваліфікації, що виготовляє капронове волокно та різни вироби з нього. Капрон, як відомо, добувається хімічним способом з капринової кислоти, що має відчутний запах козячого поту. Звідси ця кислота й названа КАПРИНОВОЮ, від латинського слова «КАПРА» — коза. Від латинської основи «КАПР» з допомогою суфікса -ОН (порівн. електр-ОН) утворилось слово «капрон» — штучне волокно і тканина з цього волокна.

За аналогією до поширеного в нашій мові слова «космонавт» висококваліфікованого майстра капринової промисловості й стали називати «капронавт».

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

ДО 25-РІЧНИЦІ ВІРОЛОМНОГО НАПАДУ ГІТЛЕРІВСЬКОЮ НІМЕЧЧИНОЮ НА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

могил, ровів та газових камер, звичайно забувають про кінець своїх авантюр, пам'ятаючи лише перші перемоги, які п'янятимуть голови. Вони хапаються за міфи і відмахуються від реальності нашого часу. Вони не розуміють, що мир в 1945 році було завойовано надто дорогою ціною, щоб народи Європи могли забути величезні страждання, смерть і руйнування другої світової війни.

Тому завжди пам'ятати про уроки Великої Вітчизняної війни, всебічно змінювати могутність Радянського Союзу — головного оплоту миру і безпеки, бути пильним до всіх підступів міжнародного імперіалізму і західнонімецького реваншизму — наше священне завдання.

К. ПЕТРЯЄВ.

ВІДБУЛОСЬ чергове засідання вченої ради університету. На ньому йшла мова про виконання рішень, прийнятих протягом 1965/66 навчального року.

На засіданні відзначалось, що кафедри успішно виконують зобов'язання по впровадженню в життя постанови вересневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС, по реалізації історичних рішень ХХІІІ з'їзду КПРС. Проводиться робота по плану підготовки до ознаменування 50-річчя Радянської влади і 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

В університеті створено методичну раду, проведено ряд заходів по налагодженню програмованого навчання. Обсяг господовірних тем, що виконуються кафедрами, складає суму в 300 000 крб. Успішно здійснюються впровадження у виробництво закінчених досліджень.

На раді відзначалось, що є ще порушення у виконанні рішень, обумовлені, перш за все, недостатньо ефективним контролем з боку учбової та наукової частин ректорату, а також з боку деканатів. Так, на фізичному та механіко-математичному факультетах методичні комісії ще не приступили до роботи, деякі ради факультетів і кафедр ще не обговорювали питань організації програмованого навчання, все так само низький обсяг дослідницької роботи з господовірних тем на біологічному факультеті.

Вчена рада університету накреслила заходи, спрямовані на виконання прийнятих в нинішньому навчальному році рішень.

БІЛЯ ДВЕРЕЙ АУДИТОРІЇ. ОСЬ-ОСЬ СКЛАДАТИ
ІСПІГ.

Фотоетюд О. Крижановського.

ВИДАТНИЙ ХІМІК

ВЧЕРВНІ минає 100 років від дня народження Павла Івановича Петренка-Критченка, видатного хіміка-органіка Одеської школи, який зв'язав свою долю з нашим Одеским (Новоросійським) університетом.

П. І. Петренко-Критченко народився 27 червня 1866 року в м. Херсоні. Закінчивши в 1884 році гімназію, він вступив на фізико-математичний факультет Новоросійського університету.

Іого вчителями були талановиті хіміки П. Г. Меліков і О. А. Веріго.

ти, але скоро повинен був залишити роботу викладача за станом здоров'я.

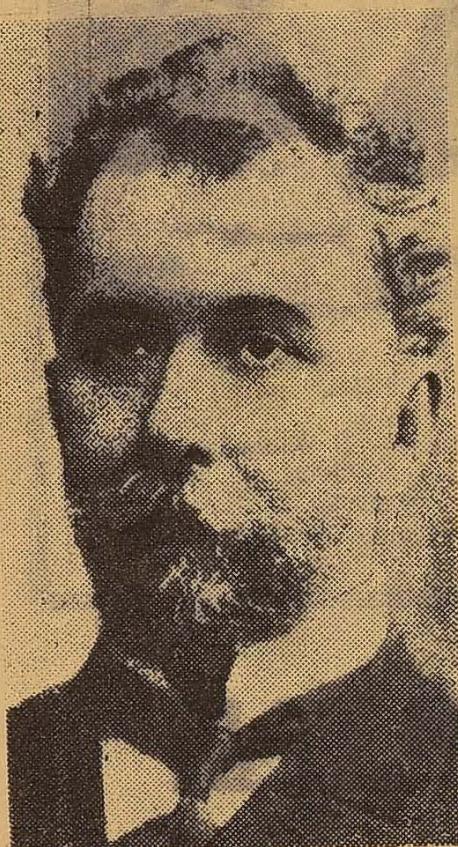
В 1932 році П. І. Петренко-Критченко обирається членомкореспондентом АН СРСР.

За довгі роки плодотворної діяльності в нашому університеті П. І. Петренко-Критченко досліджував різні питання органічної хімії. Основні роботи його присвячені дослідженням гетеро-циклічних сполук, вивченю швидкостей кетонних реакцій і швидкостей перетворення сполук з відкритим ланцюгом в циклічні вихідні. Йому належить пріоритет у відкритті відомої реакції альдегідів з аміаком.

Всесвітньовідомим П. Петренко-Критченко став завдяки своїм роботам з стереохімії органічних реакцій. Сучасний розвиток діалектичної стереохімії багато чим зобов'язаний практикою цього видатного хіміка.

Колектив нашого університету свято шанує пам'ять свого видатного вихованця. Рідному університету він віддав 50 років кипучого життя.

В. ОНІШУК,
завідуючий музеєм історії
ОДУ.

П. І. ПЕТРЕНКО-КРИТЧЕНКО

В 1888 р. Петренко-Критченко закінчив фізико-математичний факультет і був залишений при університеті.

В 1891-1893 роках П. І. Петренко-Критченко перебував в закордонній командировці і працював в хімічних лабораторіях Гейдельберга і Мюнхена. Після повернення на Батьківщину він в 1894 році захищає магістерську дисертацію «Про вплив заміщення на хід деяких реакцій» і стає приватдоцентом Новоросійського університету. А через п'ять років він захистив і докторську дисертацію — «Про тетрагідропіронні сполуки».

В 1903 році Петренка-Критченка було призначено ординарним професором і завідувачем кафедрою органічної хімії.

В університеті він працював до періоду реорганізації вищої школи, а потім в 1926-1927 роках викладав курс неорганічної хімії в Інституті народної освіти.

СЕСІЯ?

СТУДЕНТИ ПРО СЕБЕ

На думку філологів, студенти-фізики думають електронним мозком.

З відмінниками, на думку трійочників, немає про що розмовляти.

Дотепні студенти завжди чомусь залишаються без стипендії.

Студент вважав за потрібне не докучати своїми знаннями викладачам.

Найулюбленіше і найповажніше прислів'я у студентів — «Доба має 24 години».

Студенти все смислять, але багато чого не хотіть осмислити.

Безвихідне становище студенти обходять стороною.

Знання глибокі і знання поверхові — поняття метричні.

Латинська мова тим і знаменита, що в наш час її мало хто знає.

Студент-активіст — це той, хто акуратно відвідує збори, на яких розглядаються всі його пропуски лекцій.

Викладачі, на думку студентів, бувають і на диво добрими, коли вони замість «одиниці» ставлять «двійку».

Записав С. ХАНЕВИЧ.

ЕСТЕТ

— Чергуєте, дівчино?

— Еге.

— Нуудно, мабуть?

— Гм...

— От ви гмикнули. А чи знаєте, що це неетично?

— Що?

— От знову голос підвищили. Бачу, погано ви знайомі з

етикою та естетикою.

— А ви що ж, естет?

— Ех, дівчино незнайома. Та я на цьому вже собаку з'їв.

— Собаку, може, й з'їли...

Гм...

— Вибачте, але це негарно — «гмикати» і «хмикати». Не до лица воно людині. Розумієте?

— Раптом плідну розмову перевів Сашко Швидкий.

— Ось де він! Нулик, що ж це ти? Тебе ж в аудиторії там чекають...

— Якого тобі чорта треба, мурло? Ідеш — іди собі. Повілизило, що в мене естетична дискусія?...

ЗНАКОМСТВО С ГРАММАТИКОЙ

она хлопнула в ладоши — і в ту же минуту огромный зал дворца стали заполнять Параграфами. Боже, до чего это ное, несколько сот, и прибыли они из разных провинций — из Морфологии, Фонетики, Синтаксиса...

— Знакомьтесь, — сказала Грамматика, представляя меня Параграфам, и удалилась в свои покой.

Стал я знакомиться с Параграфами. Боже, до чего это был скучный, унылый народ! Каждый из них знал только свое правило и больше ничего знать не хотел.

— Я вам должен сказать, — говорил мне один Параграф, — что переносить нужно только по словам.

— Да, да, очень приятно, — соглашался я, не зная, что ему ответить.

— Я бы не рекомендовал вам ставить мягкий знак после приставки, — степенно вступал в разговор другой Параграф.

— Конечно, само собой разумеется...

— И вот еще, — развивал свою мысль третий Параграф, вводные слова выделяйте запятыми.

— Постараюсь, — ответил я, начиная терять терпение.

Этому знакомству, казалось, не будет конца. Я уже совсем не слушал, что говорили мне Параграфы, и когда Грамматика, вторично приняв меня, опять спросила о них, — ничего не смог ей ответить.

Принцесса хлопнула в ладоши, и в дверях появилась высокая строгая Единица.

— Проводите его к Параграфам, — приказала ей Грамматика.

И опять начались бесконечные, нудные разговоры. Каждый день Единица приводила меня Параграфам, потом Единицу сменила Двойка, за нее — Тройка... Постепенно я все лучше узнавал Параграфы и даже стал привыкать к ним. Мне

ви втомились?
Усміхнітесь!

ЗАБАВНІ ІСТОРІЇ

ЖАРТ РОССІНІ

КОМПОЗИТОР Россіні був запрошений на званій вечір до відомого паризького мецената.

Серед гостей був і поет Альфред де Мюссе.

Мюссе прочитав щойно написану ним поему.

Підійшовши до Мюссе, Россіні запитав його: «Чиї вірші ви щойно читали? Хто їх автор?»

— Ваш покірний слуга.

«Пробачте, — серйозно заперечив Россіні, — але мені здається, що я, ще будучи школярем, вчив їх напам'ять і до цього часу добре пам'ятаю». Без жодної помилки композитор повторив поему.

Розміявшись, Россіні тут же дружньо потис руку Мюссе, сказавши йому: «Заспокойтесь, дорогий, вірші точно ваші, але моя незвичайна пам'ять дозволила мені зіграти з вами цей маленький жарт».

ВЕРДІ НА ВІДПОЧИНКУ

ОДНОГО разу Верді приїхав відпочити на модний курорт.

Якось до композитора заштовх кореспондент однієї італійської газети і був вражений, знайшовши його в кімнаті, яка, була спальню, ідалнею і вітальню одночасно.

Кореспондент запитав композитора, чому той живе в таких умовах.

Верді, сміючись, відповів: «В моєму розпорядженні є ціла квартира, але останні кімнати відведені мною для досить таки оригінальних постільниць. Підемте, я вам їх покажу».

Перед очима кореспондента постав ряд кімнат, в яких було... 95 шарманок!

«Коли я приїхав сюди, — сказав Верді, — ці шарманки всюди розігрювали мотиви моїх опер «Ріголетто» і «Трубадур». Мені це так набридло, що я домовився з володарями шарманок і взяв їх на все літо на прокат. Тепер я можу спокійно відпочинти».

уже не казались скучними их правила, а примеры, которые они приводили, были просто интересны. И когда я узнал, в каких случаях ставится запятая перед союзом КАК, Грамматика вызвала меня и сказала:

— Теперь ты знаешь все мои Параграфы, и я не стану больше тебя задерживать. Пятерка проводит тебя...

— Но мне не хотелось уходить. За это время я успел полюбить принцессу Грамматику.

— А нельзя ли мне остановиться? — спросил я.

— Нет, нельзя, — ответила принцесса. — Тебя ждут другие страны. Но ты постарайся не забывать обо мне...

— Никогда! — воскликнул я. — Никогда не забуду!

— Как знать, — грустно сказала Грамматика. — Многие меня забывают.

С тех пор прошло много лет. Где я только не побывал за это время! Но я не забыл тебя, принцессу Грамматику! И чтобы ты поверила в это, я написал о тебе книжку.

Это совсем маленькая книжка, но понять ее может только тот, кто не забыл Грамматику.

(Из книги Ф. Кривина
«Карманная школа»).